

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 czerwca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie art. 15zv ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późno zm.) w związku z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, z późno zm.) odmówił K. B. prawa do świadczenia postojowego. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że przychody wnioskodawcy wynosiły w lutym i marcu 2020 r. 0,00 zł, a w kwietniu 2020 r. 1000 zł, wywodząc, że kwota przychodu w marcu 2020 r. poprzedzającym wniosek o świadczenie postojowe z 23 kwietnia 2020 r. oraz w kwietniu 2020 r. poprzedzającym kolejny wniosek świadczenie postojowe z 27 maja 2020 r. nie jest mniejsza o co najmniej 15% od kwoty przychodu z miesiąca poprzedzającego ten miesiąc. W związku z powyższym prawo do świadczenia postojowego na podstawie wniosku z 21 kwietnia 2020 r., który wpłynął do organu rentowego w dniu 23 kwietnia 2020 r. i wniosku korygującego z 27 maja 2020 r., a także na podstawie wniosku z 20 maja 2020 r., który wpłynął 27 maja 2020 r., nie przysługuje. (decyzja w aktach organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. B., wnosząc o jej uchylenie (odwołanie k. 3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie podnosząc argumentację, jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 5)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca - K. B. zamieszkuje na terytorium Polski i posiada obywatelstwo RP. (bezsporne)

Wnioskodawca rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 lutego 2020 r. (bezsporne)

Wnioskodawca nie zawiesił prowadzenia działalności gospodarczej. (bezsporne)

Wysokość przychodów wnioskodawcy z tytułu przedmiotowej działalności gospodarczej wyniosła:

- w lutym 2020 r.- 0,00 zł;

- w marcu 2020 r. – 0,00 zł;

- w kwietniu 2020 r. – 1000 zł.

(okoliczności bezsporne, a nadto wnioski o świadczenie postojowe w aktach organu rentowego)

Od 20 marca 2020 r. w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązuje stan epidemii w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2 wywołującego chorobę (...) 19. Powyższy stan epidemii nie został zniesiony. (bezsporne)

W dniu 23 kwietnia 2020 r. odwołujący złożył do ZUS wniosek z 21 kwietnia 2020 r. o świadczenie postojowe w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym (...)19 dla osób prowadzących działalność gospodarczą, w którym podał, że przychód w lutym 2020 r. wyniósł 0,00 zł i w marcu 2020 r. wyniósł 0,00 zł. W dniu 27 maja 2020 r. odwołujący złożył wniosek korygujący z 21 kwietnia 2020 r. wraz z wyjaśnieniem i potwierdzeniem, że wykazane we wnioskach kwoty przychodów są zgodne ze stanem rzeczywistym (wnioski w aktach organu rentowego).

W dniu 27 maja 2020 r. wnioskodawca złożył do ZUS kolejny wniosek z 20 maja 2020 r. o świadczenie postojowe w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym (...)19 dla osób prowadzących działalność gospodarczą, w którym

podał, że przychód w miesiącu marcu 2020 r. wyniósł 0,00 zł, a w kwietniu 2020 r. wyniósł 1000 zł (wniosek w aktach organu rentowego)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty zalegające w załączonych aktach ZUS-owskich, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a i Sąd nie znalazł powodu by je podważać z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy podnieść, że w niniejszym postępowaniu Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c. uznając, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Materiał dowodowy jest kompletny i pozwala na ustalenie wszystkich istotnych okoliczności, nie wymaga uzupełnienia, a stanowiska stron zostały już jasno sformułowane w toku postępowania, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Przechodząc do oceny zasadności odwołania od zaskarżonej decyzji Sąd zważył, że zgodnie z art. 15zq ust. 1 pkt 1 i ust. 2 i 3 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem C. 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374), świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. -Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych oraz jeżeli nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, chyba że podlega ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Świadczenie postojowe przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

- 1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. (Ust. 2)

Świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia C. 19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności, odpowiednio przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą. (Ust. 3)

Na podstawie art. 15zq ust. 4 pkt 1 ww. ustawy, osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc, zawiesiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej po dniu 31 stycznia 2020 r. (ust. 4 pkt. 2);

Ochrona zatrudnienia oraz zmniejszenie obciążeń i zachowanie płynności finansowej przedsiębiorców to główne zadania pakietu regulacji, które składają się na tarczę antykryzysową. Rozwiązania tam zawarte obejmują nie tylko przedsiębiorców zatrudniających pracowników, a więc zapewniających miejsca pracy, ale również osoby, które prowadzą pozarolniczą działalność gospodarczą oraz wykonują pracę na podstawie umów cywilnoprawnych. Wśród rozwiązań, które mają zapobiegać skutkom epidemii C. 19 w Polsce, jest wsparcie realizowane przez ZUS w postaci wypłacania świadczeń postojowych.

Z przytoczonych wyżej przepisów wynika, że głównym warunkiem, który należy spełniać, aby móc ubiegać się o świadczenie postojowe, jest fakt niepodlegania ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, ale ustawodawca wprowadził także więcej kryteriów, których spełnienie warunkuje nabycie prawa do otrzymania świadczenia z ZUS.

Reasumując pozostałe warunki, jakie musi spełnić osoba prowadząca działalność gospodarczą, gdy ubiega się o świadczenie postojowe to :

- 1) rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej przed 1.04.2020 r. i niezawieszenie tej działalności, a przychód z miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym złożony został wniosek o **świadczenie postojowe**, był o **co najmniej 15%** niższy od przychodu, który uzyskano w miesiącu poprzedzającym,
- 2) rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej przed 1.04.2020 r. z jednoczesnym jej zawieszeniem po 31.1.2020 r.,
- 3) brak innego tytułu do ubezpieczeń społecznych,
- 4) zamieszkiwanie na terytorium Polski i posiadanie obywatelstwa RP lub posiadanie prawa czasowego lub stałego pobytu na terytorium RP. (vide pomoc dla pracodawcy w sprawach pracowniczych w dobie kryzysu. Tarcza antykryzysowa, prawo pracy, RODO, ZUS, PIT 2020, wyd. 1 red. Łukasz Prasolek, Legalis).

Przekładając powyższe rozważania na grunt n/n sprawy wskazać należy, że ubezpieczony nie zawiesił prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej a jego wniosek z 21 kwietnia 2020 r. o świadczenie postojowe wpłynął do organu rentowego w dniu 23 kwietnia 2020 r. W przedmiotowym wniosku został wskazany przychód za miesiące luty i marzec 2020 r., który w każdym z tych miesięcy wyniósł 0,00 zł. W dniu 27 maja 2020 r. wnioskodawca złożył wniosek korygujący z 21 kwietnia 2020 r. wraz z wyjaśnieniem i potwierdzeniem, że wykazane we wnioskach kwoty przychodów są zgodne ze stanem rzeczywistym. Następnie 27 maja 2020 r. wnioskodawca złożył kolejny wniosek z 20 maja 2020 r. o świadczenie postojowe, w którym podał, że przychód w kwietniu 2020 r. wyniósł 1000 zł. Z powyższego wynika, że kwota przychodu w marcu 2020 r. poprzedzającym wniosek złożony 23 kwietnia 2020 r. oraz w kwietniu 2020 r. poprzedzającym wniosek złożony 27 maja 2020 r. nie jest mniejsza o co najmniej 15% od kwoty przychodu z miesiąca poprzedzającego ten miesiąc, w którym złożony został wniosek o świadczenie postojowe. W związku z powyższym Zakład bezbłędnie uznał, że prawo do świadczenia postojowego na podstawie wniosku z 21 kwietnia 2020 r., który wpłynął do pozwanego 23 kwietnia 2020 r. i wniosku korygującego z 27 maja 2020 r., a także na podstawie wniosku z 20 maja 2020 r., który wpłynął 27 maja 2020 r., nie przysługuje, gdyż wnioskodawca nie spełnił jednego z wymaganych przez ustawodawcę warunków do uzyskania prawa do świadczenia postojowego, określonych w cytowanym art. 15zq ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem C. 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, to jest przychód z miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym złożony został wniosek, nie był o co najmniej 15% niższy od przychodu, który uzyskano w miesiącu poprzedzającym. Bezprzedmiotowym jest więc badanie pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie prawa do przedmiotowego świadczenia. Prawo do świadczenia postojowego uzależnione jest bowiem od łącznego spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w przepisach przytoczonej wyżej ustawy .

Zaznaczyć trzeba, że także interpretacja art. 15 zq cytowanej ustawy dokonana w piśmie z dnia 13 maja 2020 r. przez Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na wniosek Rzecznika Małych i Średnich (...) odpowiada powołanej literalnej wykładni powyższych przepisów.

Podkreślić w tym miejscu również należy, że przepisy ubezpieczeń społecznych mają charakter bezwzględnie obowiązujących. Nie ma możliwości wykładania przepisów tego prawa na korzyść wnioskodawcy z uwzględnieniem reguł słuszności. Do złagodzenia rygorów prawa ubezpieczeń społecznych nie stosuje się ani art. 5 k.c., ani art. 8 k.p. (zasady współżycia społecznego), bo przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter przepisów prawa publicznego. Zgodnie z poglądem judykatury w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych niedopuszczalne jest powoływanie się na zasady współżycia społecznego, jako że prawo ubezpieczeń społecznych, w odróżnieniu od

przepisów prawa pracy (art. 300 k.p.), nie zawiera normy o charakterze takiej klauzuli generalnej, ani też normy zezwalającej na stosowanie w zakresie nieuregulowanym przepisów kodeksu cywilnego (por. wyrok SN z 16.06.2011 r., III UK 214/10, LEX 1095955, wyrok SA w Katowicach z 20.05.2010 r., III AUa 3616/09, LEX nr 785483 wyrok SN z 2.12.2009 r., I UK 174/09, LEX nr 585709, wyrok NSA z 18.05.2011 r., I OSK 124/11, LEX 990161, wyrok SA w Katowicach z 7.11.2008 r., III AUa 330/08).

W związku z powyższym brak jest podstaw prawnych do uwzględnienia odwołania skarżącego. (tożsame stanowisko stanowisko zajął Sąd Okręgowy w Łodzi w analogicznej sprawie VIII U 1338/20).

Mając na względzie wskazane okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie uznając tym samym prawidłowość decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T..

A.P.